1876. VIII. évfolyam. 57. szám. Kedd, márczius 21.

Előfizetési arak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénzek s minden közlemény: *Főpiacz, Csesy-ház* (...) a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Őthasabos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény őthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás

a

„DEBRECZEN“

hetenkint ötször: hétfőn kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton, megjelenő politikai, és közgazdászati lap 8-ik évfolyama april—juniusi és következő negyedeire, mint a debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönyére.

Előfizetési dijak:

Egész évre	. .	10	frt.
Félévre	. . .	5	frt.
Negyed évre	. .	2	frt. 50 kr.
Egy hóra	. . .	1	frt.

Hirdetések a legjutányosabb ár mellett és pontosan eszközöltetnek.

Előfizethetni: helyben a „D e b r e c z e n“ kiadóhivatalában, piacz-utcza (Vecseiház), Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében s a vidéken minden postahivatalnál.

A fegyver békében és nappal.

Ha ugy néha a pihenésre szánt órákban, mikor legalább azt akarja hinni az ember, hogy pihen, elcsapong a képzelet, messze tájakon, a gondolat, az elme nem pihenhet soha, még az alvás óráiban is szünet nélkül müködik. Ily állapotok, ily pihenésre szánt idő ad nekünk egyátalában nem keresett alkalmat, a melyben napirendre tüzi a sohase nyugvó elme a katona dolgokat is, mikkel pedig a békeszerető és munkás polgár, nem nagy előszeretettel szokott foglalkozni. A hol a kotona saját nemzete szellemének, benne mintegy meggyökeztetése és fejlesztése által vitetik át a kiképeztetés terén, ott kétségkivül az mind béke, mind harczidején nemes hivatásának tiszteletreméltó módon tud, akar is, képes is megfelelni.

Milyen szépen tudtára van az adva az ángol vörös frakkos katonának, hogy ők azért vannak, miszerint a polgárok biztonsága a minden megnevezhető megtámadások ellen tökéletesen megvédve legyen. Olyan eset, hogy az angol katona, az angol polgárt, séta vagy bárminémü járdalás közben, sértőleg bántalmazná, azt hisszük, hogy a legritkábban van, talán épen nem is fordul elő. A kormány a legpontosabban ügyel, és éber szemmel őrködök, nehogy a létező katonaság tartásnak sulyát a polgárok vállaikra nehezedni érezzék. És hogyha már csakugyan elkerülhetetlen és a katonaságnak valamely főutczán kell végig sétálnia, azt ugyan sebes jövés-menésben lévő polgárok alig vehetik észre, mert az egyes rendekbe, illetőleg sorba, letört csapatok a gyalogjárdának a legszélin, és ott is, mint mondám, egyesivel haladnak, nehogy a járdát három sorral elfoglalván, a polgárok kényelmes mozgalmát csak kissé is megháboritanák. Az ilyen intézményt, az ilyen katonákat tisztelni kell és szeretni lehet.

A franczia katonáról talán felesleges is beszélnünk, az ő finom modorával, nyájas lekötelező szavaival, szolgálatkészségével sat. Még igen jól emlékszünk a krimi hadjáratra, midőn hazámfiai közül sokan a táborok közt élelmiszerekkel és italokkal üztek kis tábori kereskedéseket, a roppant veres agyagos sárban, mig kőutakat nem rögtönöztek, szekereikkel nem ritkán elakadtak. S mit tehettek egyebet, mint felálltak a kocsi tetejére, és ha a láthatáron mutatkozott franczia katona, kiáltottak és intettek nekik, kik is azonnal a bajhelyére érkezvén, a legnagyobb készség és gyorsasággal kiemelték a legyökerezett jármüvet. Ha aztán az illető e jóságos fürge fiukat megvendégelte egy üveg Cognáccal, hát még igen szépen meg is köszönték. — Természetes dolog, hogy a legjóravalóbb katonát is, ha soha sem hall polgári okos szót, hacsak egyedül hadura számára nevelik, ha nem tanitják egyszersmind hazáját szeretni és abban polgártársait és annak jogait tisztelni, a legszélesebb értelemben kilehet forgatni az ő emberekhez való jó indulatából.

Nálunk egészen másféle viszonyok léteznek polgár és katona közt. A baka azt mondja akármilyen mivelt uriembernek, hogy paraszt. Ezt a gyönyörü kifejezést már az ezrednél tanulta, hogy hacsak sárga, vagy tudja az ég minő pitykéje nincs, vagy zöld, veres hajtókát nem visel hát paraszt. — Igy aztán addig tápláltatik benne a hiusággal az a bizonyára nem sokra becsülhető bakagőg, mig végre saját fajtáját is lenézi, csaknem megutálja. Innen lehet, ebből a mondva csinált ellenszenvből kimagyarázni aztán, hogy itt nálunk a katona már az első fél liter bornál hajlandó fegyvert rántani fegyvertelen polgárokra. Ez, katonásan véve a dolgot se válik be, mert megszokván a vitéz fegyvertelen egyénekre köszörülni fegyverének élét, mikor eljő a pillanat, a midőn tegyverzett egyén áll vele szemben, megszeppen, és nem átallja győzelem megkisérlése nélkül elhagyni a csatatért.

Felette nagy hiba a katonát elkülöniteni a polgároktól, hogy azok lerázván magokról minden polgári tulajdonokat egy bizonyos időre idegenszerü, előttünk csaknem ismeretlen szokásokkal, hogy ugy szóljunk, tempókkal tömessék meg lelke.

Ha másként volna, bizonyára nem érnék a panaszok egymást az ország különböző részeiből, azon garázdaságok és véres jelenetekről, miket a fegyvert viselő katonaság egyszer másszor jónak lát rendezni. Uraim! a legutólsó utáni gyávaság ám az, mikor védtelen polgárra, a ki fegyvertelenül jár, reátámad egy fegyvert viselő katona, a kinek szent hivatása az volna, hogy a megtámadott polgárt még életével is megvédelmezze. Ennek már csak nem kell magyarázat.

Ha a tömegnél verekedés fejlik ki, vagy valamely korcsmai jelenetnél egyik ember megsérti másik embertársát, bizonyosan utóléri a büntetés és a kártétel megfizetése. De a katonák által elkövetett kihágásoknál, kártételeknél, nagyon vékony, vagy talán éppen semmilyen mértékben sem hallottunk a viszszatorlások megtételéről.

Mi, csekély véleményünk szerint, azt hisszük, hogy ezen kirivó és a polgárokat meg nem nyugtató, sőt személyes biztonságát veszélyeztető helyzeten, vagy egészséges nevelés és fegyelem által lehetne csak segiteni, vagy pedig, minthogy a polgárosztály fegyvert nem visel, hát bizonyára nem levén kitől tartani, — nagyon, nagyon itt volna az ideje, hogy a vitéz urak is sétáik alkalmával oldalfegyvereiket felejtenék a kaszárnyákban. Mi, ha szorosan megkérdeznének, még talán azt is megvallanánk, mikép erősen resteljük azt, hogy a legbékésebb, legjámborabb polgár létünkre a járdákon fegyverek csörömpölését, csattogását vagyunk kénytelenek hallani, mintha csak egy pillanat hatalmától függene, hogy az a fényes aczél, vagy péter kés mikor válaszsza el fejeinket nyakaink csigájától?

— **A zárszámadási bizottság** szombaton este megkezdte az 1873. évi zárszámadások, ugyszintén az 54 milliós kölcsön számadásainak tárgyalását. A bizottság ezekre nézve a fölmentvény megadását fogja inditványozni.

— **Ungmegye** felvidéki kerületében Mocsáry Géza ismet fellép képviselőjelöltnek; ellenjelöltje Kovács Bertalan.

— **A törvényhatóságok** területi szabályozását a „B. C.“ félhivatalos jelentése szerint a kormány nem akarja az egész országra kiterjeszteni. Egyelőre csupán arra szándékozik szoritkozni, hogy oly mérvben reformálja a törvényhatóságok területi viszonyait, hogy az által a legkirivóbb bajokon segitve legyen. A kormány a közigazgatási bizottságról szóló törvényjavaslattal egyidejüleg szeretné a thatósági házi pénztárakat is életbe léptetni. S miután ezen pénztárak az egyenes adók maximalis 8%-ával fognak dotáltatni: a területi szabályozást oly formán óhajtja a kormány keresztülvinni, hogy a törvényhatóságok ezen 8%-kal közigazgatási költségeiket fedezhessék. A területi szabályozás ezen elv szerint egyelőre csak Erdélyre, aztán Pest, Heves, Külső-Szolnokmegyékre, a Jászságra és Kunságra fog kiterjedni. S a szabályozás kérdését a kormány junius hó 1-ig szeretné megoldani, hogy azzal kapcsolatban a törvényszékek további reductióját is megtehesse.

— *A magyar fővárosból.* **Jókai Mór** „Milton“ czimü szinmüvének első előadása april 3-ára van kitüzve. **Tegnapelőtt** számos tekintélyes férfiak vezetése mellett értekezlet tartatott, melynek tárgya volt a fővárosban szeretetház s javitóintézet alapitása. **A Duna vize** tegnapelőtt gyorsan apadt; óránkint átlag számitva egy hüvelykkel. Délben a vizállás 20 láb 8 hüvelyk volt. **A fővárosi tanács** helyben hagyta a budai vizvezeték terveit, melyeket a közmunkák tanácsa készittetett. **Az árviz** egészségrontó hatása már mutatkozik a budai részekben, hol a kutak vize mindenütt megromlott, s még a várban is csak szennyes, iszapos vizet lehet belőlük meriteni. **Eredeti szivarcsempészet.** Az osztrák állam vaspályán egy gőzkazán utóbbi időkben számtalanszor szállittatott ki s be. Egy pénzügyőri hivatalnok megtudandó, hogy miért utazik ez előtte oly jól ismert kazán annyiszor a határon keresztül, egy lakatossal felnyittatta azt, s nem eredménytelenül, mert belsejében 30,000 külföldi szivart talált.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Rév-Komárom, márcz. 14.

Ma délelőtt a szent András templom magas tornyain oly busan zugtak a harangok a város felett, mintha csak résztvevőleg intő szót akarnának mondani a fiatal nemzedéknek.

Legközelebbi levelemben irtam azt, miszerint egy fiatal kisasszony szobaleányával a Dunában kereste és találta is fel halálát.

Sok és hosszas keresés után sikerült őket kihalászni a Dunából. A. I. kisasszonyt az atyai házhoz szállitották, a szobaleányt pedig a női kórodába. Mint a hir mondja, szerencsétlen szerelem volt okozója haláluknak. A kisasszony olyat szeretett, kit szeretnie tiltatott. A szobaleányt pedig katona-kedvese elhagyta.

Körülbelől 4000 ember vett részt a temetésen. Minden osztály képviselve volt, a tüzoltók teljes diszben vettek részt, katonai zenekar fáklyák világánál kisérték volt honvédbajtársunk egyetlen leányát az örök nyugodalomra.

A szerencsétlen szobaleányt pedig egy fekete koporsóban, melyet Adamovics ur csináltatott, vitték és temették el a város cselédei egyházi szertartás nélkül.

Az A. I. keblén erőszakkal felhasitott ruha azt gyanittatja, hogy szegény, az utópillanatban megborzadván a halál iszonyaitól, s vissza akart vonulni, de a szobaleány által erőszakkal a hullámokba rántatott.

A gyászünnepélyről hazatérőben egy ügyvéd barátomtól kérdezém: hogy mit tegyünk ezentul leányainkkal? Az ügyvéd ekép felelt ezen kérdésemre:

Adjatok neki jóravaló iskolai nevelést. Tanitsátok meg őket tápláló ételt főzni, mosni, vasalni, harisnyát kötni, ruháját kiszabni és megkésziteni, tanitsátok meg kenyeret sütni, és arra, hogy jó konyha mellett sokat megtakarithatni doktoron és patikán. Magyarázzátok meg nekik, hogy egy forintban száz krajczár van és hogy csak az gazdálkodik jól, a ki kevesebbet ad ki, mint mennyit bevesz, és hogy mindazok, kik többet költenek, elszegényednek. Értessétek meg velük, hogy egy megfizetett kárton ruha szebben áll, mint az adósságra csináltatott bársony vagy selyem. Hogy a kendőzött arcz meg sem állhat ott, hol az ártatlanok érintetlen kerek, üde arcza a legkedvesebb vendég. Tanitsátok egyszerü, egészséges, józan észre, önbizalomra, önsegélyre és munkásságra. Továbbá arra, hogy egy becsületes kézmüves, ingujj és kötényнyel, egy fillér nélkül is többet ér, mint egy egész tuczet, gazdagon öltözött előkelő naplopó. Tanitsátok kerti munkára, s a természet örömére. Tanitsátok, ha van pénz zene-, festészet- és más müvészetre is, de mindig meggondoljátok, hogy ezek mellék dolgok. Oktassátok őket arra, hogy a séta egészségesebb a kocsizásnál, és hogy a mezei virágok igen szépek a figyelmes szemlélőnek. Végre tanitsátok meg arra, hogy a házasság szerencséje a férjnek sem külső szépségétől, sem pénzétől nem függ, de jellemétől. Ha őket erre megtanitottátok, s megértették, ha idejük eljön, adjátok őket férjhez, ne féljetek, nem fogja magát a Dunába ölni.

A szerencsétlen leányka Jókai uram regényeit jobban tudta könyvnélkül, mint szerző. Szorgalmasan olvasta Kock Pál regényeit sat. Főzéssel, varrással, még csak takaritással sem foglalkozott soha. A semmit nem tevés, a tétlenség lett végre is megölő gyilkosa.

A Duna vize apadóban van, de lassan. Mint hallik, 23 megye van tönkre téve, melynélfogva félnek az emberek a bekövetkező iszonyu drágaságtól.

G. S.

Mike-Pércs, 1876. márt. 17.

Tekintetes szerkesztőség!

Midőn e sorok u'nak indulnak, ugyanakkor távozik községünkből két szekér 61 kenyérrel és 57 forinttal, hogy a dunamelléki árvizkárosultak nyomorának enyhitéséhez legalább egy falattal járulhasson kis községünk.

A fentirt összeg pár napi gyüjtés eredménye, mely azon megjegyzéssel lett Pestmegye alispáni hivatalának átadva, hogy ezen öszszegből a t. alispáni hivatal Kis-Kun-Laczházának utalványozzon ki 37 frtot, a fentmaradt 20 forintot és 61 kenyeret pedig belátása szerint forditsa azon vizkárosultak segélyezésére, kik leginkább igénylik a gyors segélyt. Adja isten, hogy más községek is kövessék kis községünk példáját, hogy sujtott hazánkfiai szomoru és vészes helyzetökben legalább a legszükségesebben a mindennapi kenyérben ne lássanak hiányt.

Ujságul irhatom, hogy kis falunkban is volt pár napja szini idény, a mennyiben Temesvári ur társulatának két tagja H. és N. urak előadást hirdettek, azonban szerencsére az idő az előadás kezdetét megelőző perczekben esőre vált. Szerencsére mondom, mert hirdetve ugyan Dobos Gábor, Az elpusztult csizmadia, A borotvaköszörüs és Vén czigány voltak; e helyt azonban H. ur 7 órakor, mely az előadás kezdete lett volna, javába adta „A Lumpácius vagabundust“ egész a bekáfolásig hiven, ugy annyira, hogy a korcsmáros mint müked velő, hogy az előadás teljesebb legyen, nem állhatván tovább trágárságát: repülő csizmadiává dekorálja a darabot, illetőleg H. ur személyét, ha bizonyos körülmények ebben nem gátolják.

Birálatot nem irhatok, a mennyiben a daraboknak ily gyors átmenetü változata annyira meglepett bennünket hallgatókat, — hogy az egyes jeleneteket nem tudtuk elég figyelemmel kisérni.

Nem tudom, az illető ur mindenütt ily bravurt aratott-e, mint nálunk, mert ha igen, ugy nem sokára elfogja Temesvári ur e jeles tagját veszíteni, mert csupán kedveért Pércs, Sáránd vagy Bagos Tháliának templomot fog emelni.*)

Sz. P.

— *Vidéki hirek.* **Kolozsvárt** nagy ünnepélylyel ülték meg a márt. 15-ét. Mint a „Magyar Polgár“ irja: „Szövetkezett Kolozsvár egész értelmisége, hogy a szép és nagy nap emlékéhez méltó legyen az ünnepély. A polgármester Simon Elek vezette az előértekezlet gyülését, a rendezést a sajtó munkásai vették kezökbe, a dalegyletek, zeneconservatorium tagjai, a nemzeti szinház tagjai és zenekara készséggel ajánlák fel közremüködésöket, sőt a császｚ. kir. zenekar némely tagjainak közremüködését örömmel engedte meg derék parancsnokuk. Este a „Nemzeti“ szállodában bankett volt, melyen résztvettek a főispán, a polgármester, több tanár, lelkész, kereskedő, igaros, a város és megye tisztviselői, a sajtó képviselői. Az első poharat Hegedüs István tanár K o s s u t h Lajosért emelte. Egy szivvel éljeneztük meg! Áldja meg az isten a nemzetnek ezt a hontalan férfiát!“ **Aradon** S. Gy. hentes üzletében nagyobb mennyiségü trichines sertéshus találtatott és koboztatott el a rendőrség által. **Abaházi** Endre, kaki ref. lelkész, — mint a „Miskolcz“-nak irják — f. hó 18-án főbelötte magát. **Nagyváradon** a „független dalkör“ a jövő hó elsején jótékonyczélu dalestélyt rendez. **Egy radnai** uti korcsmában két egyén kártyázás közben csalni akart, a jómadarak azonban rajta vesztettek, s átadattak a biróságnak. **A gyulaházai** ref. egyház tornya — mint a „Szabolcs“ irja — f. hó 13-kán anélkül, hogy valami rongálás mutatkozott volna rajta, hirtelen összeomlott, s hir szerint a paplakot is összezuzta. Szerencsére emberélet nem esett áldozatul.

Külföld.

— **Konstantinápolyból** és Belgrádból a mult héten harczias hireket jelentettek; a szerb ultrák ujra nagy erőfeszitést tettek, hogy a hatalmat kezökbe keritnessék. A török kormány

*) Biztos tudomást szereztünk magunknak arról, hogy Temesváry ur szintársulatának egy tagja sem volt mostanában vidéken; s igy az illetők tisztán csak csavargó csalók lehettek, kik egy tiszteletben álló igazgató és annak társulatát durva magaviseletükkel elég vakmerők kompromittálni. Jónak látjuk tehát a fentebbi levelet egész terjedelemben közölni, hogy ez által felhivjuk az illető hatóságok figyelmét, ezen a más jó hirnevével visszaélő naplopókra, kik a szigoru büntetést bizonyára megérdemlik. Szerk.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Harmadik rész:

III.

Tscheresoff naplójából.

(Folytatás.)

Meg kell vallanom, hogy mindez magamat is valamennyire megszéditett. Olga iránt semmi kétségem nem volt — az bizonyos; de majd feltámadt bennem a gondolat, hogy ezen szemtelen rágalomnak mégis csak valami igazságon — habár csekély legyen is az — kell nyugodnia, melyből az kifejlődött s mostani erejét merítette. Lehető, hogy Olgának egy ilyen nővel valóban dolga volt; azért Pál gyanakvásainak nem szükség igazságon alapulniok. Sok vélt és valódi betegségek vannak, melyek iránt egy szemérmes nő a végszükség esetén kivül nem akar orvosától kérni tanácsot, a mellett igen hajlandó egy más nőnek tanácsát venni igénybe. Egy rosz van azonban a dologban — igen nehéz lesz a gyanusitások ezen örvényén magragadni és meghatározni, hol az igazság körének határa és hol találkozik a képzelődés körének határvonalával.

Tegnapelőtt hét óra felé mentem haza és a theaasztalhoz ültem, midőn Bodjagin szobámba lépett. Jó hangulatban volt és arcza vidám volt.

— Jó napot, Sergei Michaelovitsch — mondá. — Mit jelentsen ez, én azt hittem, hogy valami dolgod van és ime egyedül tálállak itthon? Miért nem jösz hozzánk? Nőm minden nap tudakozódik utánnad. Jöjj hozzá — itt van a szomszédságban — nevezetesen az operában megigértem neki, hogy magammal viszlek, ha csak sikerülend feltalálni. Hagyd ott azt a theát. Majd szinház után iszol nálunk. Mellesleg mondva, nekem egy kis beszélni valóm is van veled. Nem valami fontos; mialatt felöltözn°l, elmondhatom.

Ily esetekben én hajlékony vagyok. Engem mindenre rá lehet beszélni és elcsábitani, csak egy kivántatik hozzá: váratlanul jelenni meg és határozottan mondani: velem jösz.

— Jó, elkisérlek — válaszolám — mert valóban semmi okom sem volt, mi az opera látogatásában akadályozott volna.

— Azon közben hallgasd meg, mit mondani fogok. Hétfőn tartottuk az x. . . i vasuti részvénytársulati ülést. Egy igazgató keresztetik, ki a külföldi kereskedelmi viszonyok állapotával ismerős, és én téged ajánlottalak.

— Engem? — kiáltám a legnagyobb bámulattal. — Miért épen engem?

— Mert választásom reád esett.

— Hát te szerepvivő vagy ott?

— Egyike a szerepvivőknek.

— De részvényeim sincsenek.

— Az nem tesz semmit — végy nehányat, vagy ha nem átallod, beirlak anélkül is.

— Nem, azt már megköszönöm.

— Hát miért nem?

— Timeo Danaos! — akartam mondani, de még nem voltunk annyira nyiltszivüek egymás irányában és meg kell vallanom, hogy nem csekély zavarban voltam. Csak nem mondhatja az ember valakinek szemibe, hogy vele egyáltalán közösködni nem akar.

— Semi különös okom nincs — mondám — de minden ily kompániák ellen ellenszenvet érzek magamban; elég volt már nekem a jóból.

— Hagyj fel azzal a különczködéssel. Hisz nem akarnak tán számüzetésbe küldeni, mint napszámost? Évenkénti 5000 rubelt ajánlanak azért, hogy hetenkint kétszer a jegyzőkönyveket aláirod. Ez egyedül a kötelességszerü munka. Minden egyébb könnyü — neked nem fog nehezebben esni, mint most a „Don Juán“-t meghallgatni. Hanem tán mennénk már, majd utközben elbeszélem a részleteket.

Felöltöttem frakkomat és utrakeltünk. Utközben nem sokat beszéltünk. Azt mondta, esztelenség volna ily ajánlatot visszautasitani. Erre én azt feleltem, miszerint elismerem, hogy ez esztelenség, de az utóbbi nyolcz egyforma év annyira lelkemen fekszik, hogy az ilyen élet egyáltalán nem kivánatos előttem. — E lét iránt oly nagy az ellenszenvem, hogy már csakugyan vágyakozom egy nagy mérvü esztelenséget követni el, csak azért, hogy meggyőződjem róla, hogy szabad, hogy ember vagyok és az összes emberi jogok legnagyobbikát nem veszitem el.

— Ezt értem — mondá — de ez esetben tanácsolnám, hogy egy kevésbé drága esztelenséget válaszszál. Légy szerelmes valakibe, házasodjál meg — ez ép oly esztelenség lenne és mellette még az 5000 rubelt is zsebredughatod.

— Hiszed, hogy ez kevésbé lenne drága? — De hisz az már nem nagy különbség — ha már egyszer az ember elkezdi. Én azt gondolom, hogy némi okossággal. . .

— Az ördög vigyen el mindennemü számitást! — szakasztám félbe; — halálosan beleuntam. Valahára — ha csak egy évig is — óhajtanék anélkül élni. Hogy a munkába temetem magam, vagy henyék padján ülök, az rám nézve mindegy; csak azt akarom, hogy ne kelljen minden lépésemet megfontolnom és főképen egy esztelenség elkövetése után vágyakozom — egy derekas esztelenség után.

Nevetve értünk s léptünk be a nagy szinházba.

Épen a nyitány vége hangzott elénk a folyosón. Julia az első sorban volt egy felpipperézett és illatszerekkel gazdagon ellátott öreg hölgygyel, kinek Bodjagin bemutatott. Ez Merk urhölgy volt, ki Juliát mint gyermeket házához vette és nevelte. Mondják, hogy egykor köztük valami családi botrány, egy viszály merült fel, a mely az öreg hölgyet kénytette hogy Juliát az első szerencsésnek nyakára kösse és azután ettől vásárolta meg őt Bodjagin. De a multra fátyol vettetett és most egy illedelmes családias szinezetü viszonyban lenni látszának. Bodjagin asszony az öreget Mamánnak szólitotta, az öreg pedig őt kedves Juliának, és Bodjagin irányában ugy viselte magát, mint ha ez neki fia volna.

(Folyt. köv.)

nem pihent, a határokon nagy haderőt összpontositott, hogy az eshető támadásoknak elejét vegye. Az utolsó napokban azonban sikerült a küldiplomatiának a fejedelmet békés uton megtartani s ugy látszik, hogy a béke ismét tulsulyra emelkedett.

— A **franczia** kormány nyilatkozatai foglalkoztatják a hirlapokat s a politikai köröket. A programm kedvező, de nem lelkesitő hatást tőn a kamrákban. A kormány kiegyenlitőleg akar hatni a pártokra, de egyiket sem elégitette ki. A köztársaságellenes kisebbség általán kiengesztelhetetlennek mutatkozik. A bonapartista lapok ügyetlennek, felhőkbe borittottnak mondják az okmányt. Az ultramontán „Univers“ a programmot a radicalismusnak adott zálognak nevezi, mely a kormányt compromittálni képes. A royalista „Union“ szerint a nyilatkozat a leggonoszabb szándékkal van telve. Egyébiránt a monarchista lapok nagyon óvatos hangon nyilatkoznak, mert félnek az uj sajtótörvénytől.

Különben a Gambetta pártja és a kormány közt némi közeledést hozott létre Ricard belügyminiszteruek szenatorrá választása. — Mac-Mahon s a miniszterek rosz néven vették, hogy régi barátaik a jobboldaliak a miniszter ellen szavaztak, kinek megválasztása egyedül a köztársaságiak s főleg a Gambetta párti senatorok buzgolkodásának köszönhető.

A franczia kamrák e héten véglegesen megalakultak, s mindkét házban a köztársasági jelöltek választattak meg. Azután a kormány igen kimeritő programmnyilatkozatokat tőn, melyek közjogi részöket illetőleg a köztársasági párt minden árnyalatát kielégitették ugyan, de a belügyi programm a párt radicalisabb részét meglehetősen hidegen hagyta. — Mindamellett valószinü, hogy a kormány s a köztársasági többség közt benső viszony fog kifejlődni.

— **Oroszország.** Mária Alexandrovna nagyherczegnőt tudvalevőleg azért adták nőül az edinburghi herczeghez, ki Victoria angol királynő fia, hogy e házasság Angol- és Oroszország közti politikai egyetértés kiindulási pontját képezze. Minthogy ezen czél el nem éretett, kétszeresen sulyosan érzi a nagyherczegnő, hogy az angol viszonyokba bele nem élheti magát, s egyelőre London helyett ismét Szentpétervártt fog lakni; sőt mondják, hogy Mária Alexandrovna vissza sem megy többé Angliába, s addig marad a szülői házban, mig férjét, ki kóburgi trónörökös, Németországba nem követheti.

— **Németország.** Münchenből félhivatalosan dementirozzák azon hirt, hogy Lutz kultusminiszter beadta lemondását. Egy miniszteri értekezleten megegyezés jött létre arra nézve, hogy sem az öszminiszterium, sem az egyes miniszterek visszalépésére, sem a kamara feloszlatására nincs elegendő ok.

ORSZÁGGYŰLÉS.

— A képviselőház ülése márt. 18-án. —

A képviselőház mai ülésén folytatta a közoktatási törvényjavaslatra vonatkozó általános vitát. Elsőnek dr. Schvartz Gyula szólalt fel, hosszadalmasan fejtegeté népoktatásunk állapotát, utalt arra, miszerint népünknél nincs még az iskola iránti érzék kifejlődve. Utána P. Szathmáry Károly emelte ki a törvényjavaslat némely részeit, a tanfelügyelői intézményt a jelen javaslat által hiszi tökéletesen végrehajthatónak, és mint olyat, mely haladást jelez, elfogadja azt. Trauschenfels Emil azonban ellenkezőleg az előtte szólóval, a javaslatot, mint amely a felekezetek és különösen a szász felekezet jogait sérti, nem szavazza meg. Elnyujtott, minden alapot nélkülöző beszéde után Molnár István szólalt fel, a javaslatot hiányosnak mondotta azon szempontból, mert a magyar nyelvet kötelezővé nem teszi, ennek kimondását szükségesnek véli, beszédének ezen részét a ház tetszéssel fogadta. Ezután Orbán Balázs fejtegeté, miszerint ő is barátja a közös iskolának, a protestáns autonomiára nézve azonban osztja Mocsáry aggályait, a javaslatot, minthogy a tanfelügyelői intézmény czéljának nem felel meg és azt még is fentartja, nem fogadja el. Kiválóbb beszédet tartottak még Szalay Imre és Molnár Aladár.

Szalay Imre a közös iskola mellett szólt és annak előnyeit példákkal is bizonyitotta, a javaslatot, melynek bár vannak egyes hiányai, de mindazáltal haladást jelez, elfogadta.

A vitát Molnár Aladár zárta be, ki Mocsáry és Trauschenfels beszédével foglalkozott. Beszédében két szempontból indult ki, az első a közös iskolának előnye a felekezeti felett, a második pedig az volt, hogy a jelen javaslat nem sérti a felekezetek jogait. — Ezzel az általános vita befejeztetvén, a ház a törv.-javaslatot nagy többséggel fogadta el. Szólottak még az emlitetteken kivül Miehl, Pap Gábor, Csatár és Fabriczius.

Ezután még a kérvények intéztettek el, mely után be nyujtották interpellátióikat Irányi a keresk. miniszterhez a Lipcsében megjelenő „Gartenlaube“ czimü képes folyóiratnak kitiltása ügyében, továbbá Sabovljevics Mihály a pénzügyminiszterhez a nagy-kikindai kerületben levő ugynevezett „überlandi földek“ megváltása tárgyában.

UJDONSÁGOK.

*** Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejár, kérjük előfizetésük mielőbbi megujitására, hogy a lap szétküldésében fenakadás ne történjék.**

* **Köztudomásu**, hogy Debreczen városa, egy honvédlaktanya épitésére 50000 frtot szavazott meg. E czélból a városi főmérnöki hivatal a tanács határozata folytán egy igen helyes és a mai kor kivánalmainak teljesen megfelelő laktanya tervet készitett, melynek kivitelére azonban nem 50 ezer, hanem százezer forinton felüli összeg szükségeltetik; igy tehát a terv, miután elegendő költség erre nem szavaztatott meg, fájdalom elmarad. Egyébiránt e végből a honvédelmi miniszteriumtól Cserhalmai Ferencz főhadbiztos ő nagyméltósága és a III-ik osztály főnöke ezen ügy megvizsgálása végett kiküldetett, ki is a ma reggeli vonattal megérkezvén, feladata leend megvizsgálni, valjon a jelenleg fenálló épületek és falak fentartása mellett kivihető-e a város által megszavazott összegből egy laktanya felépitése. Véleményünk szerint azonban ez a városra szépészeti tekintetből nem volna czélszerü, mert ezen főközlekedési ut nem nyerne vele semmit, miután, az emlitett épület nem az utvonalba esik, s igy nem is volna korszerü. Óhajtanók, hogy ez ügy városunkra nézve kedvezően dőlne el.

* **Hirdetmény.** A kereskedelmi és iparkamara folyó évi márczius 23-dik napján — Csütörtökön — délután 3 órakor rendes gyülést tart.

* **Az 1876-ik évi** fősorozás eredménye. Az ujoncz jutalék javára az 1876-ik évre kivettetett 94 ember. Állittatott 95 ember. A póttartalékhoz kivettetett 9 ember; mult évi hátrány 9 ember; állitandó volt 18; állittatott 18 ember. A honvédség nyilvántartásában állott s fölmentési czimöket elveszitett egyének közzül a fősorozás alkalmával vizsgálat elé állittatott 12 ember; ebből besoroztatott 3 ember. A fölülvizsgáló bizottság elé rendeltetett 11 ember, kik Konthy József alkapitány ur vezetése alatt jövő április hó 2 án a szatmári felülvizsgáló bizottság elé fognak állittatni. Mindhárom korosztályból elmaradt igazolatlanul összesen 13 ember; és igy az 1876-ik évi ujonczozás példás eredményünek tekintendő, mely rend és pontosság tekintetében egyedüli volt a maga nemében. A nemzedék az első koroeztályban tetemesen javult a mult évihez képest.

* **Az árvizkárosultak** javára szerkesztőségünkhöz Ér-Mihályfalváról az e hó 15-én ottan rendezett ünnepélynek tisztajövedelmét 29 ftot küldötték be az ünnepély rendezői, melyet a beküldük utólagos jóváhagyása reményében, miután, hogy az összeg mely helység károsultjai javára fordittassék — megnevezve nem volt, a következőleg osztottuk fel: a laczházai károsultaknak 14 frt; a budapesti károsultaknak 6 frt; a komáromi károsultaknak 9 frt. Adakoztak még szerkesztőségünkben a laczházai károsultak javára Marjalaky Irma kisasszony 2 ft 50 kr; Marjalaky Emma kisasszony 2 ft 50 krt. Összesen 34 frt. Szerkesztőségünknél begyült főösszeg **201 ft 51** kr és két db egy ftos tallér. Fogadják a nemes szivü adakozók a károsultak nevében köszönetünket.

* **Gyászjelentés.** Özv. Ráthonyi Károlyné, szül. Homoród Szentpáli Mária, Ráthonyi Ákosné, szül. Körösnadányi Nadányi Borbála, Bóra, Aladár, Ákos, Anna és Margit gyermekeivel; Ráthonyi András, neje Ujhelyi Mária, Ráthonyi Emma, férje Ujhelyi András és Ráthonyi Péter, szomorodott szivvel jelentik felejthetlen kedves fiának, férjének, apjoknak, illetőleg testvéröknek Adorjáni Ráthonyi Ákosnak f. évi márcz. hó 18-án este 10 órakor életének 42-ik, boldog házasságának 14-ik évében hosszas szenvedés után tüdővész következtében történt elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. év márcz. 22-én d. e. 10 órakor fognak a halmii sirkertben a helvét hitvallásuak szertartása szerint eltemettetni, mely alkalomra rokonai, barátai és ismerősei tisztelettel meghivatnak. — Debreczen, 1876. márcz. 19. Béke lengjen hamvai felett!

* **Szinházi hirek.** Molnár György a budapesti népszinháznak volt titkára, — mint a városi lapokban olvassuk — ide szándékozik jönni vendégszerepelni. — Szinházunk igazgatóságához a napokban egy három felvonásos népszinmü adatott be, czime: „A falusi tanitó“. Szerzője helybeli lakos, s mint hallottuk, a munka megfelel a népszinmü kellékeinek. — „Egynő, ki férjét megveti“ czimü egy felvonásos franczia vigjáték, melyet Kovács Gyula ur forditott, fog legközelebb szinre kerülni.

* **Orpheus a pokolban** czimü operette adatott tegnap szinpadunkon, Halminé Mindszenti Kornélia utolsó vendégjátékául. Az előadás általában sikerültnek mondható; mind a vendég művésznő, mind a többi szereplők működése olyan volt, mely ellen kifogást alig lehet tenni. A vonzó erővel biró zene a legszabatosabban volt a zenekar által előadva; a diszletek s látványosságok meglepő ügyességgel eszközölve. A közönség, mely meglehetős számmal jelent meg az előadáson, megelégedetten távozott a szinházból.

* **Gyászjelentés.** Mély fájdalommal tudatjuk szeretett jó édes anyánk, illetőleg nagyanyánk özv. Nemes Andrásné szül. Fehér Sárának folyó hó 20-án reggeli 3 órakor, élte 66-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes kimultát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 22-én d. u. 3 órakor Széchenyi utczai 1782-dik számu saját házánál, a reform. szertartás szerint tartandó rövid ima után, a hatvanutczai sirkertben fognak örök nyugalomra letétetni. Mely végtisztességtételre a megboldogultnak rokonait és ismerőseit bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1876. márcz. 20. Nemes Gábor és neje Jáger Paulin; gyermekeik: Irma, Jella, Irén, Emma. Özv. Nemes Józsefné; gyermekei: Rózsa, Erzsike, Ilona, Kálmán.

* **Kik lehetnek vasuti gyakornokok?** A közlekedésügyi miniszter valamennyi hazai vasutsárulathoz a következő körrendeletet intézte: Az érvényben álló vasuti üzletrendtartás 62-ik §-a alapján rendelem a mint következik: 1. §. Vasuti gyakornokokul csak azok vehetők fel, kik a) honpolgárságukat mint a magyar korona alattvalói, vagy pedig az osztrák állampolgárságot; — b) a magyar mint a vasuti szolgálat hivatalos nyelvének birtokát; — c) jó magaviseletüket és végre d) előkészültség tekintetében legalább azt igazolni képesek, hogy valamely felső gymnáziumot, vagy főreáltanodát, vagy felső kereskedelmi akadémiát, avagy ezekkel egyenlő rangban álló katonai tanintézetet jó sikerrel végeztek, vagy legalább az ezen müveltségi foknak megfelelő ismereteket egyébként elsajátitották, és a megfelelő életkort is elérték. Külföldiek csak a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter engedélye mellett vehetők fel üzleti gyakornokká. Hogy a horvát, vagy német, vagy más illető pálya vonalain divatozó nyelv ismerete menyniben irassék elő kötelezőleg vagy előnyt nyujtólag, ez iránt a szolgálat igényei határoznak. Kik egyetemet vagy — különösen müegyetemet végeztek, hasonló körülmények közt előnyben részesitendők. — 2. §. A gyakornoki vizsgák bizonyos meghatározott időközökben, például évnegyedenként tartandók s azokra a m. k. vasuti és hajózási főfelügyelőség meghivandó, hogy esetleg kiküldendő közege által a vasuti szolgálatnál alkalmazandó egyének kelló szakképzettségéről magának meggyőződést szerezhessen. Budapesten, márczius hó 6-dikán Péchy s. k.

* **Szinházi műsor** következőleg van megállapitva: Holnap Miss Vanda és Frankloff légművészek utolsó föllépte és Nőnővelde czimü operette. 23-án: Ernáni, Szalay Anna kisasszony utolsó föllépte. 24-én: — — 25-én: Csapodár, Temesváryné ő nagysága közreműködésével.

* **E hó 19-kén este** 10—11 óra közt a nagyvárad-utczán és annak egyik kissebb rendü korcsmájában lopással párosult verekedés történt. Az esemény közlője a fent kitett időben a nevezett utczán jövén végig, figyelmét egyszerre veszekedő részeg emberek lármájához hasonló zaj költé fel; majd nemsokára a korcsmából három egyén ront ki éktelen lárma és szitkozódás közepette egymást derakasan páholva, az üldözött, mert ketten voltak egy ellen — az üldözők egyike által vagy 100—150 lépésnyire üzetve subáját elejté, valószinüleg az őt kergető rángatásai következtében, másika pedig megörülve a könnyüszerrel ejthető zsákmánynak, azt felölelve vele a szomszéd ház kapuja mögé osont, honnét azonban csakhamar visszatért a korcsmába, valószinüleg a lopás büntényе gyanujának magáról lendő elháritása végett. — A titkos szemlélő, midőn egy zenész által torkaszakadtából tett „konstabler“ kiáltások daczára is ilyeneknek nyoma sem mutatkozott, de meg mert egy sétapálczán kivül egyébb védelmi eszközzel nem rendelkezett megelégedett azzal, hogy a tettest szemmel tartsa, különben is arról levén meggyőződve, hogy az nem lehet más, mint ama házhoz tartozó cseléd, hova a lopott tárgy vitetett. Ugy öt percznyi időtartam után, midőn egymást jól elverték, visszatértek a verekedők s a subájától megfosztott, ugyszinte a vendéglős keresni kezdék az eltolvajlott tárgyat, mit látva a szemlélő odament s tudakozódott egy fehér köténves és sarkantyus csizmás egyén után a vendégek közt — mert ez volt a tettes ismertető jele — kit azonnal megis talált. Azután egy egyént rendőr után küldött, ki azonban ugy félórai időtartam után azzal a jelentéssel tért vissza, hogy a szinházig volt egyet sem talált. E közben jelent meg a szomszéd házból egy uri ember, ki a zajra és azért jött az emlitett helyre, hogy talán egy előtte homályos eseményről magának felvilágositást szerezhet. — Az illető, ki a jelenlevők által — „Kulcsár ur“-nak czimeztetett a következőket beszélte el: urát, asszonyát és még egy nevet emlitett — de ezt elfeledtem — vitte haza, s midőn a kocsi előtt a kaput feltárni akarná, az nem akart felnyilni; midőn körül tekint, hogy az akadály okát keresné, subát talált a kapu egyik szárnya mögé rejtve. — Ez volt az, mit nem tudott magának megmagyarázni, csak midőn a korcsmába jött. Rögtön az általam vádolt személy elé lépett s kijelentette, hogy azt más nem teheté, mert a jelenvoltak közül egy sem ismerős ama háznál, csupán az általa is gyanu alá vont, miután nem sokkal előbb 15 napig volt ott szolgálatban. Rendőr nem találtatván, a tettes letartóztatva nem lett a „Kulcsár ur“-nak czimzett egyén azon nyilatkozata után, hogy a tettest ismeri és az illetékes helyen jelentést teend, ott hagyta az esemény szinterét.

— **„Petőfi társaság.“** A „P. Lloyd“ egyik közelebbi számában egy rejtelyes hirrel lepi meg olvasóit. Szerinte Jókai Mór urnak valami terve van. Maga köré akarja gyüjteni a „fiatal irókat“, kiknek müveit nem igen veszik a kiadók. A népszerü regényiro-politikus tehat szárnyai alá akarja őket venni, hogy azok oltalma alatt felemelkedhessenek a magasba. A terv — mint értesülünk — abban all, hogy Jókay ur egy „Petőfi társaságot“ akar alapitani. Rosz nyelvek hozzáteszik, hogy a Kisfaludy-társaság elleni rankorból, melyre haragszik, hogy nem őt választotta elnökévé. A Petőfi-társaságnak természetesen Jókai volna mestere, s ami fő, elnöke. Apostelokban sincs hiány. — Szana Tamás beválik az uj társaság Gyulai Páljának, Benedek Aladar pedig a Kisfaludy-társaság Arany Jánosat fogná helyettesiteni, hogy a többi apróságokat ne is emlitsük. — E kitünő erőkkel fogva a munkához, a sikerben nem kételkedhetünk; — szerencsét is kivanunk neki a vállalkozáshoz. Azonban egy szerény megjegyzésünk mégis volna a dologra. És ez az, hogy az ily modon összealkotott társaság csak azon iró nevét compromittálná, kitől nevét vette. Petőfi mar 1848-ban (az „Életképek“-ben) azzal vadolta Jókait, hogy negy „impertinentiat“ követett el ellene. S ha most Jókai saját sértett hiuságának berzenkedeseit s kiskoru, csak az ő kultusában nagy, irók agaskodásait Petőfi nevének dicsőségével akarja leplezni, — ez körülbelől ötre kerekitene ki a Petőfi által jelzett sértések számát. 1848-ban Petőfi elt és maga tiltakozott Jókai ur eljárása ellen. Ma nem él többé s igy valódi tisztelőinek kötelessége felszólalni nevenek ily kétes értékü vállalkozásokra való felhasználása ellen. (N. H.)

Tarkaság.

— Angolosan. H. porosz tanár egy igen csinos nővel ebédelt. Szemben ültek egymással. Amint ebédközben a tanárnak valamit megköszönve kezét átnyujtá, mondá a tanár: „Mi szép keze van nagysádnak.“ „Megkaphatja“ felelt a nő csintalan mosolylyal. „Elfogadom“ lőn a válasz és férj és feleség levének.

— IV. Napoleon, más néven „Lulu“ herczeg, ki az első tüzpróbát 1870-ben Saarbrükkennél állta ki, s azóta a wolwichi intézetben, a tüzértiszti próbatéten két izben megbukott, — valahára kapott az angol hadseregnél egy kis katonai rangot: kineveztetett a Gibraltaron székelő tizenegyedik huszárezredhez alhadnagygyá.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

Reiser testvèrek
bór-kereskedése
Budapest, kiràlyutcza 6. szám.

Ajánlják legjobban berendezett raktárukat
a bel- és külföld leghiresebb bőrgyártmányaiból
lábbeli-készitők,
szijgyártók, nyergesek, böröndösök,
diszmü-készitők,
KÖNYVKÖTŐK,
szücsök, kalap- és sapka-készitőknek
pontos, kitünő és gyors kiszolgáltatás mellett
a lehető legjutányosabb árakon.

Megrendelések a vidékrecsekély előleges fizetések beküldés mellett utánvétellel a leggyorsabban eszközöltetnek. Nem kedvező áruk 14 nap lefolyta alatt kifogás nélkül visszavétetnek.
60 6—12

A bécsi világ-kiállitáson diszokmány bőrgyártmányok. Magyarorsz legjobb legolcsóbb bevásárlási forrása.

Eddig még nem létezett!
Valódi hajfonadékok, ezelőtt 5 frt 80 kr, — most csupán 1 ft 40 kr; teknőcz csontból készült hajfésüvel együtt: 2 frt.
Továbbá, gyapju-szövetü tavaszi nagy kendők (kézi munka,) mindenféle szinben 5 frt.
Ugyan ilyen szövetü fejrevaló kendő 1 frt 50 kr.
Hajfonadékok, hajminták szerint pontosan utánvét mellett is küldetnek.
Fanny Wasserburger
Bécs
57 6—? **II. Schiffamtsgasse nr. 5.**

Borsányi Viktor
gazdasági gépész
Debreczenben n.-váradutcza 2203.
Ajánlja saját készitményü s legczélszerübb szerkezetü tengeri morzsolóit, Stróbel és Backer-féle szelelő rostáit, — többféle ekéit, boronáit s egyéb gazdasági gépeit.
Készit mészárosok s szappanosok használatára rudas vagy kosaras uj mérlegeket, és mindenféle régibb mérlegek törvényszerü átalakitását, javitását és meghitelesittetését eszközli.
Elvállal gépészi szakba vágó mindenféle munkákat, gép és kazán javitásokat a legjutányosabb áron.
50 7—25

Titkos betegségek
és
bőrbajok
gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,
FOGAK
és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.
Weisz Gyula,
a budapesti cász. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.
Lakik: Miklósntcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.
371 34—40

Hirdetés
Egy jó családból való ifju, mint gyakornok elfogadtatik
Simon Kálmán
Barcsay István ur háza alatt levő rőfös és női divat üzletében.
89 2—3

MANDEL B.
a „Fehérló“ vendéglővel átellenben
Ajánlja ujonnan berendezett és felszerelt raktárát, mindennemü, legszebb kiállitásu és legjobb minőségü kész
férfi czipőkben!!
87 3—3

Schember C. és fiai
cs. kir. szab. hidmázsa gyárosok
Budapesten, Országut Károlykaszárnya.
Ajánlják saját gyártmányaikat u. m. mindennemü sulyegyenserpenyő tized— századrendszerü mérlegeiket, kosár és játék mérlegek, vas és sárgaréz ürmértékeket. Továbbá fa, fehér bádog, ón és réz ürmértékek; eczethez való famértékek; cs. kir. szab. petroleummérő készülékeket és a legkitünőbb minüségü drót szegeket.
A legolcsóbb árak mellett.
Árjegyzék kivánatra ingyen és bérmentesen küldetik.
Szállitói majdnem az összes magy. kir. hivatalok, vasutak, gőzmalmok és czukorgyáraknak.
79 2—3

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.